

έρια· μετ' ὄλίγον δὲ οἶνος, δὲ ἀνθραξ, ἀργύτερον δὲ ἵσως τὰ ἐνοίκια· ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τὰ εἴδη τῆς πολυτελείας, τῶν διασκεδάσεων, οἷα εἶνε τὸ θέατρον, τὰ στολίδια, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν, ἡ ἀμυνὴ τῶν ὑπαλλήλων, ἅτινα πάντα οὐχὶ εἰς ὑποτίμησιν, ἀλλ' εἰς ὑπερτίμησιν διηνεκῆ βαίνουσι. Τὸ παρακαλῦον δὲ ἔτι τὴν Γαλλίαν νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑποτίμησεως τῶν εἰδῶν ὅσον τὰ ἄλλα ἔθνη εἶνε οἱ ὑπέρογκοι φόροι καὶ αἱ τελωνικαὶ ἀπαγορεύσεις. Τούτου ἔνεκα δὲ καφὲς, ὅστις φορολογεῖται δι' 1,50 φρ. κατὰ χιλιόγραμμον, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀγορασθῇ εὐθηνὰ παρὰ τοῦ καταναλωτοῦ.

» "Οπως ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ ὑποτίμησις τῶν εἰδῶν εἶνε πραγματικὴ, ὅσαι δὲ κῶραι ὡς ἡ Ἀγγλία ἔχουσιν ὄλιγους φόρους καὶ λίαν ἀνεπτυγμένον διεθνὲς ἐμπόριον, ἐλεύθερον παντὸς κωλύματος, καὶ ἐσωτερικὴν ἐμπορικὴν διοργάνωσιν τελείαν καὶ εὐκίνητον, καρποῦνται ἀξιολόγους ἐξ αὐτῆς ὥφελειας.»

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

"Οταν ἡ θάλασσα γλυκά
'c τὴν ἄμμον ψιθυρίζῃ,
σὰν νά τὴν νανουρίζῃ,
τί τάχα λέγει μυστικά,
τί λέγει 'c τ' ἀκρογάλι;
Του λέγει:—'Ακρογιάλι,
μή ἀπ' τὸν φλοιόσον γελασθῆς
καὶ 'c τῶν νερῶν μου κοιμηθῆς
τὴν ἥσυχην ἀγκάλη.
Μή 'c τὴν γαλήνην πιστευθῆς:
Θάλη κι' ἀνεμοζάλη.

Κι' ὅταν ἡ θάλασσα μ' ὀργή
κυλᾶ τὰ κύματά της,
κι' ἀφρίζουν τὰ βουνά τῆς
καὶ φοβερά ἡχολογεῖ,
τί λέγει ἀρά γε 'c τὴν γῆ
μὲ τὰ μουγκρίσματά της
ἡ ἄγριά της ἡ κραυγή;
—Τὸν κόσμον θὰ χαλάσω,
λέγ' ἡ κραυγή ἔκεινη,
ἄλλ' θμως θὰ περάσω
καὶ θάλη καὶ γαλήνη.

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

Περὶ τῆς μανέας ΤΩΝ ANTIZΩΤΟΜΙΣΤΩΝ

Βεβαίως δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγηθῇ δὲ τίλος, δι' οὗ αἱ ἐφεξῆς ἐπιγράφονται γραμμαῖ. Τοῖς πᾶσι τὰ νῦν εἶνε γνωστὸν ἐκ πολλῶν καὶ

ποικίλων δημοσιευμάτων ὅτι εἰς τὰ μεγάλα τοῦ πολιτισμοῦ κέντρα ὑπάρχουσιν ἔταιραι προστατευτικαὶ τῷ ζώῳ, ὡς μέρος ἀποτελοῦσι πολλάκις πρόσωπα μέγα σημαίνοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καὶ μέχρις ἐδῶ οὐδὲν τὸ παράδοξον, οὔτε τὸ παράλογον· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα αἱ ἔταιραι αὐται δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς βαθμολόγιον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, διότι διολογουμένως ἡ πρὸς ἀναξιοπαθοῦντα ὄντα μέριμνα καὶ συμπάθεια τὰς εὐγενεῖς χαρακτηρίζει φύσεις. 'Αλλ' ὅταν ἡ συμπάθεια αὐτὴ ὑπερβῇ τὰ δρια τοῦ μετρίου καὶ ἐλλόγου, ὅταν ἡ ὑπερβολή, ἡ τοὺς ζωηροτέρους καὶ ἐνθουσιῶντας χαρακτηρίζουσα, ἀνυψώσῃ τὴν εὐγενῆ ἰδέαν εἰς ποιητικὸν ὕψος, ἐξ οὐ αὕτη μὴ εὐρίσκουσα λογικὴν βάσιν καταπίπτει εἰς τὸ βαθρόφρον τοῦ γελοίου, τότε βλέπομεν ἀναδύοντας τοὺς ἀντιζωτομιστάς, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ ἐκείνους, οἵτινες ὅχι μόνον ἀγανακτοῦσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑλικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὄργης αὐτῶν προβαίνουσι κατὰ τῶν τῆς ἐπιστήμης ἐργατῶν, ὅσακις οὔτοι μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς φειδοῦς ἀναγκάζονται νὰ προβαίνωσιν εἰς πειράματα ἐπὶ ζώντων ζώων, ὅπως συναγάγωσι συμπεράσματα ἐπωφελῆ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀμειλίκτοις αὐτῶν ἐχθροῖς. Δὲν εἶνε δὲ πολὺς χρόνος καθ' ὃν δύο ἐκ τῶν ἐγκριτότερων ἐνταῦθα φυσιολόγων, ἔτυχον ἡκιστα κολακευτικῶν ἐκφράσεων καὶ περιποιήσεων παρὰ τρυφερῶν δεσποινῶν, αἵτινες παραστᾶσαι εἰς τὰ φυσιολογικὰ πειράματα τῶν κ.κ. Magnan καὶ Brown-Sequard, καθ' ἀλάμβανον χώραν ζωοτομίαι, προέθησαν μέχρι τοῦ ν' ἀρπάσωσι μὲν ἀπὸ τὰς χειρας τοῦ πρώτου τὸ πρὸς πειραματισμὸν ζῶον, νὰ πλήξωσι δὲ κατὰ κεφαλῆς τὸν δεύτερον δι' ἀλεξηλίου τιτλοφοροῦσαι ἀμφοτέρους δι' ἡκιστα περιποιητικῶν ἐπιθέτων. Οἱ τῶν ἥρωϊκῶν δὲ τούτων πράξεων ἐργάται, μεταξὺ τῶν δύοιν της πρωτοστατοῦσιν αἱ τοῦ ὥραίου φύλου ἀντιπρόσωποι, κατήρτισαν καὶ ἔταιραι κατὰ τῷ ζωοτομῷ ἐπικαλεσθέντες καὶ τὴν προστασίαν τοῦ γηραιοῦ Hugo, ὅστις δὲν ἀπηξίωσε τὴν ἐπιτίμην νὰ δεχθῇ προεδρείαν.

Τοιοῦτον τὸ σῶμα τῶν ἀντιζωτομιστῶν καὶ τοιοῦτος ὁ σκοπός αὐτῶν. 'Αλλ' ὁ σκοπός οὗτος εἶνε δίκαιος, εἶνε λογικός; Οἱ κύριοι οὗτοι, φερόμενοι ὡς ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πράττουσι δίκαιως ἡ τούναντίον ὄφείλουσι νὰ δεικνύωσιν ἀνοχὴν καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι μάλιστα τοὺς τὰς ζωοτομὰς τελοῦντας; Εἰς ταῦτα ἡ λογικωτέρα ἀπάντησις εἶνε ἡ ἐξῆς· ἀφοῦ ὁ ἀνθρωπὸς χάριν τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῷ περὶ ὑπάρχειας ἀγῶνι οἰκειοποιεῖται τὸ δίκαιον, ὅπερ εἶνε δίκαιον τοῦ ἴσχυροτέρου, τοῦ νὰ φονεύῃ τὰ πτηνά, τοὺς ἱχθύς καὶ τὰ ζῶα τῶν ὄρέων, ὅπως συντηρήσῃ τὴν πολύτιμον αὐτοῦ ἀτομικότητα, διατί εὑρίσκει ἀδικον τὴν πρᾶξιν τοῦ ζωοτομοῦντος, οὔτινος ὁ τελικὸς σκοπὸς εἶνε ἡ εὐεξία αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου;